

Bravo, Laurent

Copyright 2004 Frank Molino
Jonas Thejsen og Eske Hjort-Petersen

1. INT - LAURENTS VÆRELSE - DAG

Laurent danser vildt og indlevet til Poul Dissing. Han er en ranglet fyr i slutningen af 20'erne, med stort krøllet hår og et verdensfjernt ansigtsudtryk.

- TITEL -

2. INT - LAURENTS VÆRELSE - DAG

Laurent står med telefonrøret i hånden. På bordet foran ham står Mazabaren.

LAURENT:

(Begejstret)

Er det Dan Cake? Hej, det er Laurent Elliot.
Jeg har fundet på en vildt lækker kage -
jeg vil bare høre, om det er noget I kunne
tænke jer at lave?

(Bliver stillet om)

Hej, det er Laurent Elliot. Jeg har en ide til
en vildt lækker kage - er det dig, jeg skal snakke
med? Nå, okay. Ja. Det er fordi jeg kan ret godt
lide mazarinkage, men jeg kom til at tænke på, at
man faktisk kunne lave noget endnu bedre. Jeg har
gået og tænkt på det virkelig lang tid - måske et år
- og nu har jeg lavet det. Man tager en mazarinkage og
så flækker man den og putter karamel imellem og så
skærer man den ud i stykker, der har samme størrelse
som en Mars og så putter man chokolade over. Synes
du ikke det lyder lækkert?

(Lytter alvorligt)

Ja. Okay. Nej. Så det er ikke noget I kunne tænke
jer at lave?

(Lytter lidt mere)

Okay, men en af mine venner har smagt det - han
synes det fantastisk lækkert, og hans far er bager.

(Lytter igen)

Nå, men jeg kan lave noget og sende til jer, hvis I
har lyst.

(Lytter atter)

Nå, jamen fint nok - det var ærgerligt.

3. EXT - GADE - DAG

Laurent kommer gående på gaden med en gammel lysestage. Han møder Beck, en glad og smilende lille fyr med sixpence.

BECK:

Hej.

LAURENT:

Hej. Beck, prøv lige at tjekke den her lysestage
- den er antik.

BECK:

(Kigger på lysestagen)

Nej, det tror jeg altså ikke den er - prøv lige
at se dether, det ser ret nyt ud. Jeg tror den er
købt i Føtex...

LAURENT:

Nej, nej, den er antik, jeg har fået den af min
mormor.

BECK:

Nej, se her - den er ikke antik, det er jeg
fuldstændig sikker på.

LAURENT:

(Griner småirriteret)

Beck stop detder, det er den altså.

4. EXT - GADE FORAN EM - DAG

Laurent står foran bageriet Em med Marc, en lille tæt og business-
agtig fyr med et stort smil.

MARC:

(Lavmælt)

Prøv at høre. Når vi kommer ind siger jeg, at vi
kommer fra et firma og har fået leveret nogen kager,
men de var dårlige - så får vi nogle nye.

LAURENT:

Okay, hvad skal jeg gøre?

MARC:

Ingenting, du skal bare se sur ud.

5. INT - EM - DAG

Laurent og Marc står ved disken. En ung pige lytter alvorligt.

MARC:

(Midt i talestrøm)

... Og jeg ved ikke, om I har brugt dårlig mælk
eller hvad, men de var fuldstændig uspiselige.

De kigger alvorligt på den unge pige.

UNG PIGE:

Aj, det er jeg altså virkelig ked af, det er
aldrig sket før. I får selvfølgelig bare nogen
nye. Hvad var det for nogen I havde bestilt?

MARC:

(Mens han peger)

Det var ti af de der og...

Laurent kigger på med alvorlig, men imponeret mine.

6. INT - LAURENTS MORMORS LEJLIGHED - DAG

Laurent sidder sammen med sin mormor og drikker kaffe og spiser
finskbrød. Mormoren er en skrøbelig dame, der er indhyldet i
tæpper.

MORMOR:

Er der sket noget nyt ude i verden?

LAURENT:

(Med pokerfjæs)

Det er helt forfærdeligt derude. Du skal være
glad for, at du bare er her. De fleste folk er
blevet rockere eller tiggere, og alle folk går
rundt i lædertøj med masser af nitter, men er det
ridderagtigt og nogle folk går med brynje og
tyskerhjelme. De kører rundt på trehjulede motorcykler
og hærger helt vildt. Og der er også tønder med
ild i overalt, hvor der står fattige og varmer sig.
Og det er nat hele tiden. Og alle har helt rådne
tænder og griner sådan her:

(Kaster hovedet tilbage og griner ondskabsfuldt, mens han blotter
sine tænder og gør fagter med armene)

HAHAHAHAHAHA!

MORMOR:
(Gør store øjne)

Uuuhhhhh

De sidder lidt i tavshed og Laurent spiser et finskbrød. Mormoren bliver mild og slapper af.

MORMOR:
Er der sket noget spændende nyt i verden,
Laurent?

7. EXT - BRABRAND-STIEN - DAG

Laurent og Helmut, en høj og alvorlig udseende fyr med et intenst blik, kommer gående langs Brabrand-stien. Helmut standser

HELMUT:
Det er her.

LAURENT:
Okay, hvad skal vi?

HELMUT:
(Alvorlig. Lægger sin hånd på Laurents skulder)
Laurent, det her er noget jeg har tænkt på i lang
tid: Jeg har besluttet at blive et moselig.

Laurent kigger undrende uden at sige noget.

HELMUT:
(Fortsætter)
Jeg har taget dig med her i dag, så du kan bevidne,
hvad der er sket med mig. Jeg vil godt have, at du
venter nogle år med at sige noget, så jeg kan nå at
blive tilpas læderagtig, ligesom Grauballe-manden.

LAURENT:
(Undrende)
Hvordan - hvad vil du gøre?

HELMUT:
Jeg har tænkt mig, at jeg vil gå ud her i mosen, og
så langsomt blive opslugt.

LAURENT:
Nu?

HELMUT:
(Indtrængende)

Ja. Og du må simpelthen love mig, at du ikke gør noget for at hjælpe mig – også selvom jeg måske går i panik og begynder at råbe om hjælp.

LAURENT:

Mener du det?

HELMUT:

Ja. Jeg har aldrig været så sikker. Hav det godt, Laurent. Pas godt på dig selv.

Helmut begynder at gå ud i mosen

LAURENT:
(Målløs)

Farvel, Helmut

Laurent står passivt og kigger, da Helmut begynder at råbe om hjælp

HELMUT:
(Råber desperat)

HJÆLP! HJÆLP MIG, LAURENT!

Laurent gør ikke noget, og Helmut råber mere og mere panisk.

8. EXT - BIOGRAF-UDGANG - DAG

Laurent og Engt kommer gående ned ad trappen fra biografsalen, hvorfra man hører filmmusik. Engt er en svær, brysk udseende mand midt i 50'erne, med hangerøv i bukserne og lædervest.

ENGST:

Ved du hvad, Laurent, det her var sateme noget værre lort.

9. EXT - GADE - DAG

Laurent og Engt går ned ad gaden.

ENGST:

Ne-hej, det var sgu ikke for vellykket, detder.

Laurent får øje på Ryan, en mildt smilende mand med et stort mørkt skæg, der står og venter på bussen. Laurent og Engt standser og de hilser på hinanden, og Laurent præsenterer Ryan for Engt.

ENGT:

Ja, jeg går lige her og siger til Laurent, at de laver for mange dårlige film i dag. De historier er sgu ikke noget at samle på. Jeg har en lille ide, som jeg selv går og arbejder lidt med.

RYAN:

(Nikker interesseret)

Okay.

ENGT:

(Passioneret)

Ja, nu skal I høre. Den starter i en sådan en lille landsby, hvor der bor sådan nogen dværgagtige mennesker. En af dem får sådan en ring, som han bare bliver nødt til at kaste i et kæmpe bjerg med ild, fordi de onde bare er helt syge efter at få fat i den, fordi den kan styre hele verden.

Mens Engt taler, kigger Laurent på en pige, der står ved fodgængerovergangen ved siden af dem. Hun trykker på lysskifterknappen og Laurent smiler til hende.

LAURENT:

Det smart med sådan en knap, hva'?

Pigen kigger undrende på Laurent. Det bliver grønt og hun går.

RYAN:

(Griner til Engt)

Det er jo "Ringenes Herre"...

ENGT:

(Alvorligt)

"Ringenes Herre" - den har jeg sateme aldrig hørt om.

RYAN:

Hvor har du været, hvis du aldrig har hørt om "Ringens Herre"?

(Vender sig mod Laurent)

Laurent...?

LAURENT:

Det ved jeg ikke, jeg hørte ikke, hvad I snakkede om.

RYAN:
(Til Engt)
Det er fuldstændig ligesom "Ringenes Herre". Det er
det samme, der er ingen forskel.

ENGT:
(Fornærmert)
Det gider jeg sgu ikke at høre på, det der. Nu
kommer jeg her med en god historie, og så siger du
bare, at jeg har stjålet den. Laurent - see
you.

Engt går og Laurent og Ryan kigger på hinanden uden at sige noget.
Ryans bus kommer og han hopper ind.

RYAN:
Vi ses.

Laurent trykker på lysskifterknappen.

10. EXT - DAG - VED STATIONSGADE I RISSKOV

Laurent og Paul kommer gående. Paul er en tyndhåret, tynd fyr
sidst i 20'erne

PAUL:
... Og de nægtede at give hende en hårtransplantation
og nu bliver hun bare skaldet - og det er arveligt.
Der er overhovedet ikke noget hun kan gøre. Og jeg
ved bare at jeg også bliver det. Prøv at se her.

Paul bøjer sig ned og peger på toppen af sit hoved. Laurent kigger
og henover Pauls hoved ser han en mand løbe forbi, med skuldrene
trukket op og skubbet tilbage. Han kigger undrende efter ham.

PAUL:
Kan du ikke se det - det er helt dødt. Jeg får aldrig
Pernille igen hvis hun ser at jeg er ved at blive
skaldet, hun er vild med mænd med masser af hår. Jeg
hader mit liv.

De passerer Gallo frugtstanden, da en bil standser op. En ældre
kvinde stikker hovedet ud.

KVINDE:
(Nænsomt venlig til Paul)
Kan du sælge mig et bundt radiser, ven?

Paul forstår ikke hvad hun mener og kigger undrende på hende.

KVINDE:
Arbejder du ikke her ved Gallo?

PAUL:
(Paf)
Nej.

KVINDE:
(Ser at der er lukket)
Ok, jamen så kører jeg igen. Hej hej.

Kvinden kører væk. De begynder at gå. Paul er rystet.

PAUL:
Hørte du hvad hun sagde?

LAURENT:
Ja, hva' med det?

PAUL:
(Chokeret)
Jamen, det er jo Gallo, der er her dem fra psyk
står og sælger frugt og skaber sig.

Laurent ligner et spørgsmålstegn

PAUL:
(Oprørt)
Hun troede jeg var sindssyg. Jeg ligner overhovedet
ikke en der er sindssyg. Det må være hende der er
sindssyg, når hun bare stopper bilen og spørger en
fremmed om hun kan købe nogle grøntsager. Der er
ingenting ved mig der ser sindssygt ud – prøv at se
på mig, ser jeg sindssyg ud?

Laurent har ikke rigtigt hørt efter. Han prøver at gå med
skuldrene tilbage.

LAURENT:
Jeg synes det lyder vildt sejt at sige man er gammel
danser.

Paul overhører ham.

PAUL:
Hvis jeg bare fik nummeret på bilen, så kunne jeg
opsøge hende og bevise at jeg er fuldstændig normal.

Imens Paul ævler, lunter Laurent ved siden af med skuldrene tilbage.

11. INT - SUPERMARKED - DAG

Laurent driver rundt i et supermarked. Han ser en pige ved køledisken og går hen til hende.

LAURENT:

Det er smart med sådan en køledisk, hva'.

Pigen kigger på ham med et undrende blik og går. Laurent får øje på en kage der ligner Mazabaren. Han kigger chokeret på den og læser bag på. Han hiver fat i en medarbejder.

LAURENT:

Hvor kommer denher fra?

ASSISTENT:

(Venligt, mens hun tager pakken)

Må jeg lige prøve at se... den er fra...

LAURENT:

Nej, det er ikke det jeg mener - hvorfor har i fået demher. Det er jo min kage. Det er mig der har fundet på den.

ASSISTENT:

(Forvirret)

Det ved jeg ikke noget om. Det er bare et nyt produkt.

Laurent tager kagen og kigger fuldstændig paralyseret på den. Assistenten står forvirret ved siden af.

12. INT - OPGANG - NAT

Laurent kommer fuld op af trappen. Laurent fumler med nøglerne ved døren og taber dem. Han bumper ind i døren der går op. Han dingler ind.

13. INT - LEJLIGHED - NAT

Laurent dingler ind i en mørk stue og går kold på sofaen.

14. INT - LEJLIGHED - DAG

Laurent vågner fortumlet ved at to børn mellem 6 og 8 hiver i ham.

BØRN:
(Jublende)

Far, far

En kvinde iført morgenkåbe kommer ind og falder ham lykkeligt om halsen. Hun er en køn kvinde i midten af 30'erne med langt mørkt krøllet hår og en og en indre styrke, der stråler. Laurent aner ikke hvad der foregår.

KVINDE:
Åh, min elskede, jeg vidste du ville komme tilbage.
Nu skal vi bare være sammen for evigt.

Laurent kigger forvirret rundt.

LAURENT:
(Fremstammende)

Okay...

15. INT - KØKKEN - DAG

Laurent sidder fortumlet for bordenden. Kvinden hælder juice op i hans glas med et kærligt smil, og børnene kan slet ikke få øjnene fra ham.

16. EXT - ISKIOSK - DAG

Laurent står ved lugen. Kvinden og børnene står smilende bag ham. Han fedter med nogle småpenge uden at de ser det, og får tre is.

17. EXT - VED VANDET - TIDLIG AFTEN

Laurent og kvinden går med armene om hinanden. Børnene går og spiser is.

18. INT - BØRNEVÆRELSE - AFTEN

Laurent og kvinden står i døren til børneværelset. Børnene kysser glade Laurent godnat, og lægger sig hen i seng.

19. INT - SOVEVÆRELSE - AFTEN

Laurent lægger blidt kvinden på sengen og bøjer sig ned over hende for at kysse hende.

KVINDEN:

Jeg ved altså godt at du ikke er min forsvundne mand, du er ham, der bor ovenpå, ikke? Jeg synes bare det var så synd at skuffe børnene...

Laurent stopper sin bevægelse med et skuffet, men ikke rigtigt overrasket udtryk.

LAURENT:

Nå... ja... men jeg tror jeg smutter nu...

Laurent rejser sig og går.

20. INT - ANTIKVITETSHANDLER - DAG

Laurent og Beck kigger på antikvitetshandleren der er ved at undersøge lysestagen.

ANTIKVITETSHANDLER

(med et lille smil)

Nej, beklager den er langt fra antik. Kom igen om en halvtreds-treds år.

Beck smågriner til Laurent.

LAURENT:

(Tæmmet vrede)

Det er ikke noget at grine ad.

(Holder pause)

Beck, jeg har mistet dig som ven.

Laurent tager lysestagen og går.

21. INT - DANSESTUDIO - DAG

Laurent står ved skranken i et dansestudio.

LAURENT:

Jeg vil gerne have en prøvetime i dans.

SKRANKEDAME:

Hvad for en slags dans havde du tænkt dig?

LAURENT:

Det er lige meget. Det der starter nu – jeg skal bare have en time.

SKRANKEDAME:

Ja, men så får du lov at prøve vores standarddans, de er lige ved at starte.

LAURENT:

Okay, tak.

Laurent smutter ind ad døren til et danselokale.

22. EXT – SKOV – NAT

Man ser den mørke skov og hører klagende dyrehyl.

23. INT – LAURENTS SOVEVÆRELSE – NAT

Laurent sidder i sengen og lytter frem for sig. Man hører klagende dyreløde. Han rejser sig.

24. EXT – INGANG TIL SKOV – NAT

Laurent går i skoven.

25. EXT – SKOV – NAT

Laurent går rundt mellem træerne i den mørke skov. Lydene af dyrehyl flyver forbi ham og han vender sig omkring efter dem. Han bliver mere og mere forvirret.

26. EXT – BJØRNEGROTTE – NAT

Pludselig står Laurent foran bjørnegrotten. Lydene er overalt omkring ham og han drejer rundt indtil han besvimer.
(Evt. hurtig bevægelse fra hullet ud mod Laurent, der besvimer)

27. EXT – PARK – DAG

Laurent sætter sig på en bæk ved siden af en fremmed mand.

LAURENT:

(Optændt af vrede)

Der er nogen der har stjålet en fantastisk ide, jeg havde til en kage og jeg tror bare den kunne være blevet en kæmpe succes. Jeg ringede til Dancake og de var ikke interesserede, men nu har de lavet en der er fuldstændig magen til. Jeg er bare blevet fuldstændig røvrødt. Det samme skete for min ven Engt, der lavede Windows, men så blev det stjålet af ham Bill Fucking Gates. Nu har jeg bare lyst til at skide på dether sted og tage til Argentina eller et eller andet sted, hvor folk ikke er så latterlige. Jeg har bare så sindssygt meget at byde på. Jeg kunne tage derover, jeg kunne begynde at male og jeg ville blive et kæmpehit. Jeg kan mærke det. Nu har maleriet været dødt i ti år – og jeg ved bare, at jeg kunne få det til at leve igen!

Den fremmede snor sit overskæg, mens han lytter til Laurent, og man aner en art medfølelse.

28. EXT – BRABRAND STIEN – DAG

Laurent står passivt mens man hører Helmut's råb om hjælp. En cyklist kommer forbi, springer af cyklen og spæner ud og hjælper Helmut op på stien igen. Cyklisten står og hiver efter vejret og Helmut står drivvåd og chokeret. Laurent kigger undrende på dem.

CYKLISTEN:

Hvorfor fanden hjalp du ikke?

HELMUT:

Hvad har du gang i Laurent, jeg var sgu da ved at drukne. Du er jo fuldstændig psykopatisk.

LAURENT:

(Forundret)

Jamen du sagde at jeg skulle lade være med at gøre noget...

HELMUT:

For helvede – det er da bare noget man siger. Hvad havde du regnet med?

LAURENT:

(Bestyrtet)

Du sagde du ville være et moselig – helt ærligt,

hvordan kunne jeg vide at du ikke mente det.

CYKLISTEN:

(Vred)

Nu skal du sgu sige undskyld til din ven - du havde sateme næsten slået ham ihjel.

LAURENT:

(Vred)

Nej nu må I fandme styre jer! Du sagde jeg ikke skulle gøre noget, og så gider jeg ikke stå her bagefter og blive svinet til! I kan fandme rende mig - røvhuller.

Laurent går derfra i vrede.

29. INT - EM - DAG

Laurent står ved disken og taler med en ung pige (en anden end i scene 5).

LAURENT:

... Og alle der smagte dem blev syge, så jeg bliver vist nødt til at få nogle nye.

UNG PIGE:

Det lyder mærkeligt.

(Råber ud i bageriet)

Bert kommer du ikke lige herud.

En bager (Bert) kommer ud.

UNG PIGE:

Han siger, at han har fået leveret nogle kager der var dårlige.

BERT:

Det kan jeg ikke forstå - Hvad var det for nogle kager du fik?

LAURENT:

Øh, det var lidt blandede, jeg kan ikke lige huske hvad det for nogle...

En kø er ved at samle sig bag Laurent.

BERT:

Der er ingen andre der har klaget over kagerne,

hvad var der galt med dem?

LAURENT:

Folk blev syge når de spiste dem... Måske var det mælken der var for gammel.

BERT

(Rynker brynene)

Vi bruger aldrig gammel mælk. Jeg synes det lyder lidt underligt dether.

UNG PIGE:

Hvad for et firma var det du kom fra?

LAURENT:

(udglattende)

Jamen det kan også være lige meget – jeg ville også bare lige sige det så I var klar over det.

BERT:

Jeg vil godt lige høre hvad det var for et firma?

De kigger afventende på Laurent, der ikke er så glad ved situationen.

LAURENT:

Øh, det er... international... produktion A/S

Bert og den unge pige kigger skeptiske på hinanden, og hun tjekker deres ordrebog.

UNG PIGE:

International Produktion... det står ikke her i bogen. Hvad er adressen?

LAURENT:

Det ligger... øh, jeg bliver nødt til at gå nu.

Laurent maser sig forbi menneskene i køen og ud. Alle kigger efter ham.

30. EXT – GADE – AFTEN

Laurent drysser rundt, da han får øje på en pige ved en telefonstander. Han går hen og prøver at fange hendes blik og hun kigger tilbage. Han går hen foran hende og begynder at danse. Hun

kigger undrende på ham, og han smiler og danser videre. Hun vender sig væk fra ham, men han følger med rundt.

LAURENT:
(Med glimt i øjet)
Jeg er gammel danser.

Hun kigger forfærdet på ham, lægger på og går.

31. EXT - SKOV - MORGEN

Laurent vågner fortumlet i skoven om morgenen, ved at et par sprittere pirker til ham med en stok.
Der er intet spor af bjørnegrotten.

32. INT - LAURENTS MORMORS LEJLIGHED - DAG

Laurent og mormoren sidder med kaffen og finssbrødene.

LAURENT:
...Så de er blevet nødt til at evakuere de fleste folk til Mars, hvor de bor i sådan nogle kæmpestore underjordiske kolonier. Det er kun de gamle der skal blive her på jorden. Jeg tager afsted om et par dage.

MORMOR:
(spærrer øjnene op)
Uuuuh - det var da helt forfærdeligt. Jeg kommer sådan til at savne dig, Laurent.

De drikker kaffe i tavshed og mormoren falder til ro.

MORMOR:
Nå Laurent, hvordan går det ellers ude i verden?

33. EXT - ZOO - DAG

Laurent og Engt står der hvor indgangen til den gamle zoo lå. Engt har en stor pakke under armen.

ENGST:
... Og indgangen lå faktisk lige her hvor vi står nu. Og så var der et kæmpe skilt over os, hvor der stod Århus Zoo...

Engt illustrerer det med armene og Laurent ser det for sig.

34. EXT - STIER I DEN GAMLE ZOO - DAG

Laurent og Engt går gennem skoven.

ENGt:

(peger rundt)

Overalt hvor vi går Laurent, var der store bure med vilde dyr. Det er et af dem du forvildede dig ind i, på tværs af tid og rum.

Laurent nikker forstående.

35. EXT - BÆNK VED SØ I DEN GAMLE ZOO - DAG

Laurent og Engt sidder på en bæk og kigger ud over vandet.

ENGt:

(ryster på hovedet)

Men jeg siger dig Laurent, de kunne ikke få det til at løbe rundt herude, så der kom ingen penge i kassen og dyrene måtte sulte.

Laurent kigger på Engt med store øjne.

ENGt:

Der var faktisk nogen af dem, der blev nødt til at spise hinanden for at overleve.

Engt rækker pakken til Laurent, der åbner den forsigtigt mens Engt taler.

ENGt:

(med tung alvor)

Der hviler en forbandelse over det her sted Laurent. De rev burene ned og lavede denne her store sø, men dyrene sultede stadig og det er det du kan høre.

I pakken ligger en stor rød bøf.

ENGt:

Nu tager du bøffen Laurent, og kaster den så langt ud i søen som kan, så lover jeg dig, at de dyr bliver mætte. Og så er det slut med den forbandelse!

Laurent tager bøffen og går langsomt hen til søen. Med alle sine kræfter kaster han bøffen ud i søen. Engt står bag ham og nikker med en alvorlig mine. De står i tavshed mens ringene i vandet forsvinder.

36. EXT - HAVNEN - DAG

Laurent smider vredt lysestagen i havnen.

37. INT - LAURENT VÆRELSE - AFTEN

Laurent holder fødselsdag med sin far, mor og søster. Stemningen er varm og alle er glade. Han får en gave der får ham til at græde: I en æske ligger hans lille bankende barnehjerte, helt fint og rent og stråler op til ham.